

تهران، شیراز، نیشابور
در حاشیه
چند اعتصاب

صفحه ۴

رادیو انترناسیونال

۹ تا ۹/۴۵

بوقت تهران
۴۱ متر

۷۵۲۰ کیلوهرتز

به دیگران اطلاع بدهید

radio7520@yahoo.com

تلفن

0044 771 461 1099

مرکز اطلاعات

و پیامگیر رادیو:

0044 208 962 2707

مردم قاتلین را میشناسند



اند. راه دیگری هم نداشته اند. قاتل خودشانند. و میدانند که مردم این را میدانند. اقرار چنین قاتلانی معادل سقوط آنهاست و عملاً تنها میتوانند نتیجه سرنگونی شان باشد. تلاش متفق القول همه مسئولان، مراجع، ارگانها و جناحهای رژیم برای انکار نقش سران جمهوری اسلامی در این قتلها بخشی از تلاش آنها برای حفظ رژیمشان در برابر تعرض خشمگین مردم است. مردمی که قبل از این قتلها شاهد اعدام صدها هزار قربانی دیگر جنایت حکومت اسلام، شاهد پر کردن "خاوران" ها

و از روز اول برای مردم ایران واضح بود که قاتلان، یعنی مقامات بالای وزارت اطلاعات، با دستور و فتوای مقامات بالاتر خود یعنی سران و مسئولان اصلی رژیم و بقصد ارباب مخالفان سیاسی رژیم مرتکب این جنایات شده اند. در مقابل، همه سران و مسئولان بالای رژیم، همه مراجع و ارگانهای مربوطه، عامدانه و با وقاحت ویژه ای که در رژیم های سوپرجنایتکارای چون جمهوری اسلامی معمول است، از افشای حقیقت این جنایات فجع سر باز زده

از شنبه سوم دیماه، دستگاه قضایی جمهوری اسلامی برای آنکه به خیال خام خود سروته پرونده قتل های زنجیره ای را هم بیاورد، صحنه سازی از پیش رسوایی را شروع میکند. اما این پرونده چکیده پرونده کل رژیم و سران آن است، سمبل امروزی دو دهه قتل و جنایت جمهوری اسلامی است، مردم اجازه نمیدهند و کسی نمیتواند سروته آن را هم بیاورد.

بیش از دو سال از انجام این قتل های فجیع میگذرد

از جنازه های بی نام و نشان عزیزانشان بوده اند. مردم از پرونده قتل های زنجیره ای

صفحه ۴

قرارهای مصوب پلنوم سیزدهم

صفحه ۳

اطلاعیه پایانی پلنوم سیزدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری

صفحه ۲



انتخابات خرداد ۸۰ شگفتی ای از نوع دیگر

دیگر باشد؟

پس از چهار سال توهم ها در هر دو سو ریخته است. تمام آن جنبش دوم خرداد (که یک سرش به پاسدار-ولترهای وزارت اطلاعات و دگراندیش های انقلاب فرهنگی رژیم و آخوند های مغضوب مثل خاتمی و کروبی تا منتظری وصل است، سر دیگرش به اپوزیسیون ملی اسلامی رانده شده از حکومت از نهضت آزادی تا اکثریت و کنفدراسیونی های سابق میرسد، و حمایت دول پراگماتیست غرب و رسانه هایشان و از خانم کریستین امان پور تا ژورنالیست های "شریف" بی بی سی فارسی، رادیو اسرائیل و غیره را همراه داشته است) نتوانست حرکت مردم در خرداد ۷۶ را تحت عنوان "حماسه"، "دمکراسی

نیاورند. به معادله کذابی ۲۰ میلیون رای برای یکی و ۷ میلیون رای برای آن دیگری رضایت دادند. این همه را غافلگیر کرد. مردم تیشه لای ترک اختلافات جناح های رژیم گذاشته بودند تا با باز کردن آن فضای تنفس و تعرضی برای خود فراهم کنند. در عین حال خوشباوریهای بخش هایی از مردم به شعارهای خاتمی، و مهمتر، توهم رژیم به اینکه رای به سید خندان شان بهر حال میتواند منبع "خیر و برکت برای نظام" باشد، در آفرینش آن شگفتی بی تاثیر نبود. اکنون بعد از چهار سال رژیم اسلامی در مقابل "انتخابات" دیگری قرار گرفته است. آیا انتخابات ۱۸ خرداد ۱۳۸۰ میتواند منشاء یک شگفتی

مصطفی صابر

mosaber@yahoo.com

ایران کشور شگفتی های سیاسی است. هیچکس مطمئن نیست که همین فردا چه اتفاقی خواهد افتاد. هر آن ممکن است ۱۸ تیری دیگر، وقایعی نظیر خلخال و آبادان و خرم آباد و یا حتی شگفت تر از آنها رخ دهد. دوره شگفتی ها از دوم خرداد ۷۶ شروع شد. تحرک مردم و ضدیت آنها با ناطق نوری کاندید رسمی رژیم، چنان وسیع و آشکار بود، و فضای اعتراض علیه جمهوری اسلامی چنان ملتهب بود که سران حکومت مصلحت را در آن دیدند که ناطق نوری را از صندوق در

اسلامی" و "اصلاحات" ملاخور کند. مردم فهمیدند راهشان از خاتمی و جنبش او خیلی جداست. از سوی دیگر، طی این چهار سال و در اثر شگفتی های تصاعدی آن، توهمات حکومتیان هم فرو ریخت. نه فقط جناح راست که دوم خردادها نیز روز به روز فهمیدند که مردم رادیکالتر، آزادخواه تر، عدالت جوتر، مدرن تر و بی صبرتر از آنند که بتوانند آنها را با وعده وصله پینه

صفحه ۳

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اطلاعیه پایانی پلنوم سیزدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری

پلنوم سیزدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران در روزهای ۲۵-۲۷ آذر (۱۵-۱۷ دسامبر) با شرکت اکثریت اعضا کمیته مرکزی و مشاورین آن (چهار غایب از مجموع ۴۷ نفر) برگزار شد. تم اصلی مباحث این پلنوم، اولویتها، اقدامات و گره گاههای اصلی در فعالیت حزب پس از کنگره سوم بود. دستور جلسه پلنوم عبارت بود از:
- اوضاع سیاسی و وظایف فوری حزب

وظایف و شیوه های رهبری حزب: در این مبحث بر این تاکید شد که اولاً رهبری حزب کمونیست کارگری باید بعنوان یک رهبری فرا حزبی در راس جنبش اعتراضی و خیزش مردم ایران ابراز وجود کند. و این تغییرات جدی ای در سبک فعالیت سیاسی رهبران و کادرهای مرکزی حزب را ایجاب میکند. ثانياً، اوضاع ایران و ورود حزب به یک دوره پر تلاطم و پرتحرک سیاسی، ایجاب میکند که رهبری حزب با تمرکز و آماده باش بسیار جدی تری بخود سازمان بدهد.
- حزب و رهبری مبارزات مردم: موضوع این مبحث، ضرورت ایفای نقش حزب در هدایت عملی حرکات اعتراضی مردم و پاسخگویی به نیاز مردم و بخشهای مختلف جامعه به اشکال و روشهای کارساز و موثر مبارزه توده ای بود.
- مساله مالی، وضعیت کنونی و طرحهای امکانساز مالی. بدنبال تاکید کنگره سوم بر اهمیت محوری امکانساز در گسترش فعالیت حزب، پلنوم جوانب مختلف این مبحث را مورد بحث قرار داد. محدودیتهای مالی هنوز بزرگترین مانع در راه گسترش فعالیتهای حزب به سطح مطلوب است.

- فعالیت و سازمانگری حزبی در داخل کشور. گسترش سازمان حزبی در سراسر ایران و سازماندهی نیروی وسیع و روزافزون اعضا و دوستداران حزب در کشور یک تم اصلی پلنوم بود و در مرکز توجه حزب در دوره آتی قرار خواهد داشت.

- طرح سازماندهی جنبش آزادی زن در ایران. در این مبحث جوانب مختلف ایجاد سازمانی برای سازماندهی مبارزه توده ای برای حقوق زنان در ایران مورد بحث قرار گرفت. طرح های ارائه شده پس از تدقیق مجدداً به دفتر سیاسی حزب ارجاع داده خواهد شد.
- دورنمای کار رادیو، ادامه کاری و سبک کار رادیو. در این بخش، جوانب سیاسی، فنی، مالی و اداری بهبود و گسترش کار رادیو بعنوان یک عرصه بسیار مهم، کلیدی و موفقیت آمیز فعالیت دوره اخیر حزب مورد بحث قرار گرفت.

- بررسی قرارهای پیشنهادی به کنگره سوم حزب. پلنوم قرارهایی را که کنگره سوم بدلیل کمبود وقت بررسی آنها را به کمیته مرکزی سپرده بود، در دستور قرار داد. برخی از

این قرارها به تصویب رسیدند و برخی دیگر به دفتر سیاسی و اجلاسهای بعدی کمیته مرکزی احاله شدند.
- قرارهای تکمیلی درباره سازماندهی ارگانهای رهبری حزب. در این مبحث برخی نکات تکمیلی در جهت تدقیق و تصریح طرح سازماندهی ارگانهای رهبری حزب مصوب پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب طرح و تصویب شد.

پلنوم پس از سه روز با موفقیت به کار خود پایان داد و قرارهای زیر به تصویب رسید:
- قرار تکمیلی درباره روش حزب در قبال مساله کرد
- تشکیل دفتر بین المللی حزب کمونیست کارگری
- تشکیل دفتر خاورمیانه حزب کمونیست کارگری
- ممنوعیت حجاب اسلامی برای کودکان
- درباره آرم حزب کمونیست کارگری
- قرارهای تکمیلی در تدقیق طرح سازماندهی ارگانهای رهبری حزب

- با توجه به رشد حزب و تغییر موقعیت سیاسی آن در جامعه و نیاز به ساختار و تقسیم کاری در مرکزیت و رهبری حزب که با خصوصیات امروزی و جهتگیری دراز مدت حزب کمونیست کارگری تناسب داشته باشد، پلنوم کمیسیونی را برای بررسی جوانب مختلف سازماندهی ارگانهای رهبری حزب و ارائه توصیه های عملی به پلنوم چهاردهم برگزید. اعضای این کمیسیون عبارتند از آذر مدرسی، فاتح شیخ الاسلامی، کورش مدرسی، حسین مرادیبگی، جلال محمود زاده، منصور حکمت و حمید تقوایی

در بخش انتخابات، پلنوم به اتفاق آراء منصور حکمت

را بعنوان لیبر حزب برگزید و ۱۵ نفر بعنوان دفتر سیاسی انتخاب کرد که عبارتند از: محسن ابراهیمی، مینا احدی، فاتح بهرامی، حمید تقوایی، علی جوادی، رحمان حسین زاده، مجید حسینی، فاتح شیخ الاسلامی، اصغر کریمی، اسد گلچینی، آذر ماجدی، آذر مدرسی، کورش مدرسی، حسین مرادیبگی، مریم نمازی.

دفتر سیاسی در اولین نشست خود به اتفاق آراء حمید تقوایی را بعنوان رئیس دفتر سیاسی انتخاب کرد. پلنوم به اتفاق آراء به آذر مدرسی کاندید پیشنهادی لیبر حزب برای پست ریاست هیات دبیران رای اعتماد داد. لیست اعضای هیات دبیران، که به پیشنهاد لیبر حزب و پس از اخذ رای اعتماد از دفتر سیاسی تعیین میشوند، پس از تکمیل و تصویب به اطلاع عموم خواهد رسید. قرارهای مصوب پلنوم سیزدهم کمیته مرکزی بطور جداگانه به چاپ میرسد.

در یک سیمینار حاشیه پلنوم، منصور حکمت بحثی را تحت عنوان "حزب مبلغ یا حزب رهبر" ارائه کرد. در این بحث، در امتداد مباحثاتی که در سیمینار جوار کنگره سوم صورت گرفته بود، بر این تاکید شد که پا به میدان گذاشتن عملی حزب به میدان رهبری سراسری جنبش اوجگیرنده مردم علیه وضع موجود و پر کردن خلاء رهبری، چهارچوب اساسی حرکت آتی حزب را تشکیل میدهد و همچنین کلید یک پیروزی کارگری، آزادیخواهانه و رادیکال در تحولات سیاسی این دوره ایران است.

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران
۲۸ آذر ۱۳۷۹ -
۱۸ دسامبر ۲۰۰۰

روزنه دات کام

www.rowzane.com

به سردبیری فاتح بهرامی

آخرین مقالات * آخرین اطلاعیه ها

* بحث آزاد * نشریات داخل کشور

* آرشیو وسیع * اتصالات

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

انجمن مارکس لندن

برنامه ژانویه و فوریه و مارس ۲۰۰۱

ورود برای عموم آزاد است

شنبه ۲۰ ژانویه تاریخ شفاهی چپ

از گومه له تا حزب کمونیست ایران

حسین مرادیبگی ایرج فرزاد، منصور حکمت

ورودی ۶ پوند

ورود اعضای انجمن مارکس لندن رایگان است

شنبه ۲۴ فوریه

بازخوانی کاپیتال مارکس (سیمینار اول)

منصور حکمت

ورودی ۱۰ پوند ورود اعضای انجمن رایگان است

شنبه ۲۴ مارس

تحولات ایران: آیا کمونیسم میتواند پیروز شود؟

منصور حکمت

ورودی ۶ پوند ورود اعضای انجمن رایگان است

Website: www.marxsociety.com

Email: marxsociety@yahoo.com

Tel: 0771 461 1037

Fax: 0870 133 4206

۳- حجاب اسلامی مستقیماً به ابقاء ستمکشی و محرومیت زن و جلوگیری از رشد فرهنگ پیشرو و آزاد اندیشانه خدمت میکند. پلنوم تصویب میکند که پوشاندن حجاب اسلامی به کودکان باید ممنوع گردد.

قرارهای مصوب پلنوم سیزدهم

قرار درباره سازماندهی درونی مرکزیت حزب (۱۳۰۱)

قرارهای تکمیلی زیر برای تصریح و تدقیق قرار شماره ۱۰۳۰ "طرح سازماندهی ارگانهای رهبری حزب - مصوب پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب" تصویب میشود.

۱- جلسات دفتر سیاسی ماهانه برگزار میشود.
۲- هیات دبیران یک مجمع کاری است و نقش مقننه ندارد. مصوبات هیات دبیران در چهارچوب پروژه ها و اقدامات عملی برای اجرای سیاستهای مصوب قرار دارد.
۳- عنوان دبیر کمیته مرکزی به لیدر حزب تغییر میکند.

۴- رئیس هیات دبیران توسط لیدر کاندید میشود و از پلنوم رای اعتماد میگیرد.

۵- اختیارات رئیس هیات دبیران بخشی از اختیارات مصوب لیدر است که توسط او به رئیس هیات دبیران تفویض میشود.

۶- کمیسیونی برای بررسی جنبه های وسیعتر آرایش مرکزیت حزب انتخاب میشود و توصیه های خود را به پلنوم بعدی کمیته مرکزی ارائه خواهد داد.

قرار تشکیل دفتر بین المللی حزب کمونیست کارگری (۱۳۰۲)

بمنظور کمک به گسترش صفوف جنبش کمونیسم کارگری در سطح بین المللی و شکل گیری احزاب کمونیست کارگری، و نیز تحکیم ارتباط و همبستگی سازمانها و گروههای جنبش کمونیسم کارگری در کشورهای مختلف، دفتر بین المللی حزب کمونیست کارگری ایجاد میشود.

قرار تشکیل دفتر خاورمیانه حزب کمونیست کارگری (۱۳۰۳)

نظر به اینکه رشد کمونیسم کارگری در کشورهای عرب زیان خاورمیانه هم از زمینه های بسیار مناسبی برخوردار است و هم از نقطه نظر حزب کمونیست کارگری حائز اهمیت و مبرمیت بسیاری است، دفتر خاورمیانه حزب کمونیست کارگری برای نشر ادبیات و مواضع و سیاستهای کمونیسم کارگری در کشورهای منطقه و کمک به شکل گیری کانونها و گروههای کمونیست کارگری در کشورهای عرب زیان خاورمیانه دفتر ویژه ای ایجاد میشود.

قرار درباره آرم حزب (۱۳۰۴)

لازم است آرم حزب در اسرع وقت طراحی و برای تصویب به کمیته مرکزی حزب ارائه شود.

قرار درباره ممنوعیت حجاب اسلامی برای کودکان (۱۳۰۵)

با توجه به اینکه:

۱- در برنامه حزب کمونیست کارگری هرنوع تحمیلات مذهبی و فرقه ای به کودکان، هرنوع ممانعت از برخورداری کودکان از حقوق مدنی و اجتماعی خویش نظیر آموزش و تفریح و شرکت در فعالیتهای ویژه کودکان و هرنوع آزار جسمی و روحی کودکان ممنوع اعلام شده است.

۲- حجاب اسلامی در محروم کردن دختران از حق و امکان شرکت مساوی در فعالیتهای اجتماعی، تفریحی و ورزشی و تجربه یک زندگی شاد و خلاق نقشی بسیار مخرب و ارتجاعی ایفا میکند

قرار تکمیلی در مورد

رفراندوم در کردستان (۱۳۰۶)

نظر به اینکه:

۱- برنامه حزب کمونیست کارگری خواهان پایان دادن فوری به ستم ملی و حل مساله کرد است. حزب کمونیست کارگری خواهان برگزاری یک رفراندوم در مناطق کرد نشین غرب کشور است که در آن خود ساکنین کردستان در مورد جدایی از ایران و یا باقی ماندن در ایران بعنوان شهروندان متساوی الحقوق کشور آزادانه تصمیم بگیرند.

۲- برنامه حزب کمونیست کارگری ایران ضمن تاکید بر ضرورت رفراندوم، کمیته مرکزی حزب را موظف کرده است تا در هر مقطع با توجه به شرایط مشخص هر دوره، سیاست و توصیه حزب به مردم کردستان در چنین رفراندومی را تعیین کند.

از اینرو پلنوم سیزدهم کمیته مرکزی تصویب میکند که در شرایط و دوره کنونی، سیاست و توصیه حزب به مردم کردستان عدم جدایی و باقی ماندن در چهارچوب ایران بعنوان شهروندان متساوی الحقوق کشور است.

بنا به برنامه حزب، این حق همواره برای کمیته مرکزی حزب و پلنومهای آتی آن محفوظ است که با توجه به اوضاع مشخص هر دوره تصمیم متفاوتی در این زمینه اتخاذ کنند.

خردادی ها سپرد. تنها شگفتی واقعی انتخابات اینبار فقط میتواند حضور گسترده مردم برای اعتراض به جمهوری اسلامی، علیه انتخابات و کل وضع موجود باشد. شگفتی اینبار نه در رای دادن به این و آن که فقط میتواند در حضور وسیع و عمومی مردم برای یک نمایش قدرت تعیین کننده باشد. فراخوان حزب کمونیست کارگری برای تبدیل انتخابات و هر صندوق رای به روز و محل اجتماع و تظاهرات علیه جمهوری اسلامی امری واقعی و کاملاً شدنی است. با طرح این ایده در میان توده های میلیونی، با گذاشتن قرار و مدارها و سازماندهی برای این آکسیون، "شگفتی" بعدی را باید از هم اکنون تدارک دید.

اینکه حتی خاتمی "تایید" نشود، بالا میگذرد. این انتخاباتی است که از همین حالا جر زدن و دعوا بر سر اینکه مجریان آن چه کسانی باشند شروع شده است. بالاخره و مهمتر از همه، این انتخاباتی است که مردم آن را ابزار تغییر چیزی نمی بینند. دوم خردادی ها خود فریبی میکنند که میگویند "خاتمی آخرین شانس نظام" است. برای نظام اسلامی شانس باقی نمانده است. با اینهمه انتخابات خرداد ۸۰، اگر تا آنوقت جمهوری اسلامی و انتخاباتی در کار باشد، میتواند شگفتی بیافریند. این شگفتی فقط میتواند از نوع متفاوتی باشد. این خیال خام که با ورود "کاندید معتبر" از سوی جناح راست تنور انتخابات گرم بشود و "مردم به صحنه بیایند" را باید به دوم

به خاتمی دلخوش کرده اند. اما هردو میدانند که خاتمی از سر اجبار به آنها (و به هریک به دلیلی) تحمیل شده است. این در حالی است که خود خاتمی هنوز نمی داند که کاندید بشود یا نه. افق مطمئنی در برابر خود نمی بیند. او اینبار نماینده رای نه به رژیم اسلامی نیست. نماینده زبونی و استیصال جمهوری اسلامی و یاس به تغییر از بالاست. سران دوم خرداد خود بارها گفته اند که آنها قید "تکرار حماسه دوم خرداد" را زده اند. این انتخاباتی است که حتی اگر کسی کاندید شود معلوم نیست مطابق قوانین "دمکراسی اسلامی" تایید بشود. اینبار جناح راست با وسواسی بسیار شدیدتر قبل از انتخابات، انتخاب خویش را خواهد کرد. بی جهت نیست که گهگاه شایعه

بدهد. دوم خرداد نه رهبر دارد، نه استراتژی و نه طبعاً جسارت و قدرت عمل. بخش حکومتی آن چاره ای جز معامله با راست ندارد. بیرون حکومتی هایش جز شیون و زاری و هشدار دادن و دنبال حکومتی ها رفتن کار دیگری از دستشان بر نمی آید. در عوض، در قیاس با چهار سال پیش، نیروهای سیاسی جدید و بالنده ای وارد صحنه سیاست ایران شده اند. حزب کمونیست کارگری جذابترین و رو به رشد ترین آنهاست.

شرایط متفاوت انتخابات ۸۰ را در اوضاع پیش انتخاباتی رژیم بطور مشخص میتوان مشاهده کرد. این انتخاباتی است که در آن هنوز کسی جرئت کاندید شدن و یا معرفی کردن کاندید ندارد. جناح راست و جناح دوم خرداد هردو

از صفحه ۱

شگفتی ای از نوع دیگر

۴۰ ساله جمهوری اسلامی راضی کنند. نه مردم مثل چهار سال پیش اند، نه حکومت، و نه نیروهای سیاسی در صحنه موقعیت قبل را دارند. جناح راست مستاصل است. از سایه خود نیز وحشت دارد. هروز شعاع دایره تعریف "خودی" و "غیر خودی" را کوتاه و کوتاهتر میکند تا آنجا که فقط ولی فقیه و یک مشت آخوند وحشی در آن جا میشوند. تنها شانس بقاء خود را بقول خزعلی در کشتار یک میلیون نفر میتوانند تصور کنند. ولی عاقلترهایشان خوب میدانند که جنبش سرنگونی طلبی مردم سیاسی تر و حتی سازمان یافته تر از آنست که مجال تحقق چنین مالیخولیای اسلامی را به آنها

تهران، شیراز، نیشابور

در حاشیه چند اعتصاب

مصطفی صابر

نشان میدادند، وقتی که با طعنه و شوخی از همدیگر می پرسیدند: "راستی کار تاخیر چه شد؟ هنوز ادامه دارد؟"

علیرغم این تاثیر و قدرت بالقوه سیاسی، به نظر میرسد، اعتصاب نتوانست موفقیت بلافصلی بدست آورد. بنا به اخبار رسیده، در طی اعتصاب کارگران وعده هایی مبنی بر دریافت مجدد برنج و روغن که اخیراً قطع شده بود دریافت کردند، اما در مقابل تهدید کارفرما که گفته بود "صرف ندارد و شرکت را می بندیم"، عقب نشستند و به اعتصاب پایان دادند. قابل فهم است که در شرایط بیکاری میلیونی و وجود رقابت شدید ناشی از آن، کارگران پرسای گاز برای حفظ مشاغل خود به سر کار برگردند. اما میشد که حتی در این شرایط نتیجه کار بهتر از این باشد. امکان داشت که

کارگران پرسای گاز در دو زمینه حفظ اتحاد در صفوف کارگران و جلب حمایت مردم و کشاندن آنها به کارزار، در موقعیت قدرتمندتری در مقابل کارفرما و دولت اسلامی اش قرار گیرند. برای مثال در مقابل تهدید به بستن کارخانه، کارگران میتوانستند با اتکاء به مجمع عمومی و پیکت دائم در محل کارخانه مانع راه اندازی کار با نیروی دیگران شوند. مهمتر، اگر کارگران اعتصابی در صفهای گاز حضور میافتند و دلائل اعتصاب و خواسته های خود را برای مردم توضیح میدادند، ریاکاری و دندان خشکی کارفرما و حمایت دولت از او افشاء میگردند، آنگاه فشار عظیمی را بر دولت و کارفرما وارد می آوردند.

اعتراض وسیع کارگران نیشابور به واگذاری یک بیمارستان تامین اجتماعی، از نمونه هایی برجسته اعتراضات کارگری در هفته گذشته بود. طی یکی دو سال اخیر در کاشان و در شهرهایی دیگری نظیر این اعتراض صورت گرفته است. کارگران فراتر از کارخانه

و صنف خود حول یک مطالبه عمومی، که حتی اقشار غیر کارگر نیز در آن ذینفع هستند، یعنی جلوگیری از واگذاری بیمارستان عمومی به بخش خصوصی، بعنوان یک نیروی سیاسی و طبقاتی ظاهر میشوند. در مواردی کارگران موفق شده اند از واگذاری بیمارستان جلوگیری کنند. مشکل اصلی حرکات تاکنونی در این رابطه این بوده است که خانه کارگر جمهوری اسلامی نقش بازدارنده و مخربی در این حرکات ایفا کرده است. اینها میکوشند تا حرکات کارگران را در چهارچوب مورد قبول جمهوری اسلامی مهار کنند، رهبران و فعالین رادیکال و کمونیست را شناسایی کنند و به دستگاههای امنیتی معرفی کنند و در سطح جامعه خود را نماینده و سخنگوی کارگران جلوه دهند. این درست است که کسی توهمی به شوراها یا اسلامی و خانه کارگر جمهوری اسلامی ندارد، اما این هنوز کافی نیست. باید آنها را در صحنه عمل سیاسی و اجتماعی از صفوف کارگران بیرون کرد. نباید اجازه داد که اینها، مثل نمونه نیشابور، خودشان را جلو بیندازند و به نام کارگر مجیز جمهوری اسلامی را بگویند. باید در سطح علنی نیز رهبران واقعی و رادیکال کارگری به

جامعه معرفی شوند و سخنگوی کارگران باشند. بالاخره، التیماتوم کارگران اخراجی شرکت پارس کمپرسور شیراز که در صورت عدم رسیدگی به خواست هایشان (بازگشت به کار و پرداختهای معوقه) از روز اول دی ماه همراه با خانواده هایشان در برابر استانداری فارس تحصن خواهند کرد، از حرکات قابل توجه هفته قبل بود. نکته مهمتر در این حرکت این بود که کارگران با مراجعه به دفتر خبرگزاری دانشجویی جمهوری اسلامی (ایسنا) خواهان انعکاس خواسته ها و مطالبات خود بودند. کارگران باید از این کارها بیشتر بکنند. دفتر هیچ روزنامه و خبرگزاری که حرکات و خواسته های کارگری را بخوبی منعکس نکند نباید از پیکت های اعتراضی و تجمعات کارگری و حتی اعتراضات رادیکالتری نصیب بماند. این توطئه سکوت نفرت انگیز علیه اعتراضات کارگری که از خبرگزاریهای دولت خاتمی تا روزنامه های هردو جناح و تقریباً تمام اپوزیسیون دوم خردادی تا بی بی سی لندن و همپالگی هایشان همه جا کم و بیش اعمال میشود را باید شکست. یک راهش اعتراض متحد و مستقیم به خود اینهاست.

از صفحه ۱

مردم قائلین را میشناسند

رسوا، فعالانه اعتراض کرد. باید همزمان با برگزاری این "دادگاه"، به هر شیوه ممکن از جمله با ایجاد پیکت و تجمع و تحصن اعتراضی در برابر دادگاه و یا هر محل مناسب دیگر، با افشاکاری های جسورانه در اماکن عمومی، دانشگاهها و غیره، رژیم و سران و مسئولان بالای آن در دادگاه اعتراض مردم آزادیخواه محاکمه شوند. احکام محکومیت اینها سالهاست که توسط مردم صادر شده است و دور نیست آن روزی که این احکام عملاً در کفشان گذاشته میشود.

این رژیم جنایت باید با به میدان آمدن انقلابی و گسترده مردم هرچه زودتر سرنگون شود.



نمیگذرد، چون از دو دهه قتل زنجیره ای این رژیم نمیگذرد. صحنه سازی ای که از سوم دیماه شروع میشود رسواتر از آن است که نیازی به توضیح داشته باشد. زندانی شدن ناصر زرافشان، از وکلای خانواده های قربانیان، که حاضر نشد با این صحنه سازی فجیع تر از خود قتل ها کنار بیاید، همچنین شهامت شایسته خانواده های قربانیان که دیروز در اعتراض به جعلی بودن پرونده و کل پروسه "دادگاه" وکلای خود را عزل و "دادگاه" مربوطه را بایکوت کردند، گوشه هایی از حقیقت ماجرا را فاش میکند. باید علیه این صحنه سازی

رادیو انترناسیونال را روی اینترنت بشنوید

www.radio-international.org

به حزب کمونیست کارگری
کمک مالی کنید!

انترناسیونال هفتگی را در ایران
و خارج تکثیر و پخش کنید

آذر مدرسی

رئیس هیات دبیران

0049-172 7823746

اصغر کریمی

0044-771 4097928

کمیته کردستان:

رحمان حسین زاده - دبیر

0046-739 855 837

محمد آسنگران

روابط عمومی

0049-177 569 2413

سازمان جوانان کمونیست:

بهروز مدرسی - دبیر

0049172 295 7603

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت

www.haftegi.com
www.wpiran.org
www.rowzane.com
www.hambastegi.org

www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kvwpiran.org

Bank Account:
Z.I. Konto:
520 5164 008
BLZ: 10090000
Beliner Volksbank
Germany

Website:
www.haftegi.com
Email:
haftegi@yahoo.com
Fax: 0044-8701207768

انترناسیونال هفتگی

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England